

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

OP

vi alla

tidskrift
för
göteborgs
ungdomsledare

nummer 1
februari 1962
årgång 11
pris 1:—

8 skäl för att skaffa sig Vi Alla

- 1 Med utblick från Vi allas västkustfönster får Ni vara med om 20 sidor aktuellt läsvärt för ungdomsledare åtta säger åtta gånger under 1962 (februari—maj samt september— december.)
- 2 Vi alla läses och kommenteras i hela Norden och läsekretsen har en sak gemensamt; man intresserar sig för ungdom och ungdomsproblem och olika former av ungdomsarbete.
- 3 Medarbetarna i Vi alla är alla verksamma i det praktiska ungdomsarbetet inom såväl föreningsliv som social ungdomsvård. Vi har valt folk, som på så sätt och utan krumbukter försöker tala om hur man känner och tycker inför problem som sammanhänger med våra ungdomar.
- 4 Ni kan läsa vår tidning överallt i spårvagnar, i föreningslokalen, på tåg och därhemma. F. ö. kan Ni medverka själv, om Ni har lust, Vi alla är nämligen ungdomsledarnas egen tidning och vill gärna vara ett forum för fri debatt om ungdomsproblem.
- 5 Vi alla ger tips och uppslag utan att tugga ungdomsledarkosten till banala portionsbitar. Vi alla försöker vara modern genom att undvika att vara modern, ty det moderna är ofta en dussinvara. Litteratur, fonder, tips, aktualiteter m.m. är rubriker som Ni lätt hittar i vår ungdomsledartidning.
- 6 Vi alla är ett halvofficiellt organ för den förebyggande ungdomsvården i rikets andra stad men har åtskilliga läsare ute i övriga delen av vårt land, ja, i hela Norden. För göteborgarna lämnar Vi alla meddelanden i bidragsfrågor o.dy. som beslutas av stadens ungdomsvårdande organ, barnavårdsnämnden.
- 7 Man blir inte ruinerad av att hålla sig med Vi alla. Endast fem kronor kostar årsprenumerationen, som bäst göres på pg 4 9 1 1 8. För säkerhets skull får Ni en postgiroblankett med i tidningen denna gång om Ni skulle ha glömt bort att prenumerera. Allt flera föreningar prenumererar f.ö. för sina styrelseledamöter och funktionärer — ett gott uppslag, eller hur?
- 8 Genom prenumerering och aktivt läsande i Vi alla kan Du vara med och bilda opinion i de viktigaste ungdomsfrågorna. Vi alla kommer åtta gånger om året i brevlådan och manar till eftertanke och handling i ett angeläget ärende: ungdomsfostran i ett dynamiskt samhälle.

Vi Alla

Tidskrift för Göteborgs Ungdomsledare
Ungdomsbyrån, Föreningsgatan 13, tel 20 09 20.
Göteborg C.

Gubbvälde

Åter rider vi på en gammal käpphäst. Den gamla utslitna pällen har plockats fram ur sitt stall, ryktats upp för att nu presenteras som en eldig springare i tidningsspalternas travlopp. Det handlar om "förgubbningsen," d.v.s. om gammalt folk i riksdag och stadsfullmäktige som "sitter" på de unga och vägrar släppa fram dem till rådsborden. De kritiska rösterna vänder sig också mot de likartade tendenserna inom föreningslivet, där genomsnittsåldern på innehavarna av befattningar och funktionärssysslor anses vara alldeles för hög. När kommer ungdomen in i bilden, frågar man. Är det rimligt att en generation, som snart kan sätta f.d. på sina visitkort, i så stor omfattning skall avgöra frågor, som nästa generation och kanske nästa igen får vara med om att genomföra och bekosta?

Diskussionen är inte ny men för den skull ingalunda ointressant. Visst märker man ofta en tendens hos folk att vilja stanna kvar på poster, som ger innehavaren makt, inflytande och kanske också förmåner. Av många olika skäl, bl. a. kontinuitetsskäl, voro det säkerligen lämpligt att en uppblandning av olika ålderskategorier skedde i styrelser och kommittéer m.m. Generationsmotsättningar skulle kunna elimineras, unga skulle läras upp och äldre läras om. Att umgås olika ålderskategorier emellan är ibland svårt men nödvändigt. Samspelet kan skänka mycket glädje för dem som är med i spelet.

Naturligtvis kan man märka en viss förmodning hos oss alla att se olika på det här problemet beroende på vilken ålder man själv befinner sig i. Efter hand som år läggs till år ökar tendensen hos oss att kräva erfarna, förnuftsmissiga och rutinerade deltagare i nämnder, styrelser och kommittéer. Möjligen beror en del av detta på att många äldre sitter i framskjutna positioner

och inte gärna finner någon anledning att ändra på detta förhållande. Häri ligger en stor fara. Man kan sitta på en plats för länge. De tillträdande och väntande kan hinna tröttna och resignera och ställa sin håg mot oväsentligheter under kverulans mot "dom", d.v.s. mot dem som styr och ställer.

Här måste emellertid inskjutas ett men, ett allvarligt men. Är vi så säkra på att ungdomen verkligen vill vara med att sköta tungt kommunal-, organisations- och föreningsarbete? Vill ungdomen egentligen ta sitt ansvar? Vi skall inte vara för säkra. Åtskilliga är pessimistiska på den här punkten och menar att förberedelsejobbet för ungdomarnas engagemang är försummat högst betydligt. De flesta unga är glada att delvis slippa undan tråkigt, politiskt jobb. Kommunal- och rikspolitiken har blivit en syssla för fåtalet medan flertalet betraktar det hela lojt på avstånd. Lika förhållanden råder inom föreningslivet. Styrelserna jobbar, resten är i stort sett passiva.

Förgubbningsproblemet innebär i ett nötskal således dels frågan om att förmå äldre att lämna sin plats till förmån för yngre krafter, dels att få unga till att förbereda sig för arbetsuppgifter som kräver ansvar, tålamod och tillsättande av mycken fritid. Möjligen kan vårt rikt förgrenade föreningsliv bidra till att skola och föra fram ungdomen att i ökad utsträckning ta

Den 20 februari utgår ansökningstiden för aspiranter till Skolöverstyrelsens kvalificerande ungdomsledarkurs, som i år hålles under tiden 3 april—19 juni på Molnbyggen, Biskops Arnö samt på Tollare. Intresserade kan vända sig till sina distriktsorganisationer eller till barnavårdsnämndens ungdomsbyrå, som även har broschyrer om kursen.

Nytt samarbetsorgan?

Under Vi allas nya rubrik "Man undrar så smått" har signaturen R. L., bakom vilken döljer sig en välkänd ungdomsledare i Göteborg, aktualiserat en fråga, som är och kan bli synnerligen intressant. Skall föreningarna ha ett gemensamt samarbetsorgan i staden eller inte? De av barnavårdsnämnden valda ungdomsråden fyller redan en viss uppgift som samarbetsorgan mellan föreningarna och kontaktmedel med den kommunala ungdomsvårdande myndigheten. I en hel del stadsdelar har emellertid ungdomsråden inte kunnat få upp ångan ordentligt och föreningarna är missnöjda eller likgiltiga för rådets mer eller mindre aktiva arbete. Ungdomsbyrån anordnar också träffar för funktionärer inom föreningslivet vilka sammankomster synas vara gouterade, och ungdomsdelegationen har vid skilda tillfällen arrangerat ett stort antal konferenser och kurser för föreningsfolk inom ungdomsarbetet.

Hur man än ser på den här frågan kan man inte komma ifrån att företrädare för olika former av ungdomsarbete behöver komma tillsammans och ventilera sina problem och bygga över ev. motsättningar. Gemensamt kan man utföra åtskilliga saker, som den ensamma organisationen inte förmår utföra ensam. Med hänsyn till Göteborgs struktur av storstad med åtskilliga städer i staden kan emellertid ifrågasättas om inte decentraliserade samarbetsorgan vore det lämpligaste — om vi nu

hand om de samhällseliga uppgifterna inom riksdag, stadsfullmäktige och organisationsliv. Ungdomsorganisationerna måste emellertid då i ökad utsträckning arbeta med väsentligheter och tveklöst välja vägar mot en klar idéförankring och inte fuska bort målsättningsideal bland billiga enrolleringsknep och från nöjesindustrin lånade skvalprogram. På många håll är man inte på det klara med det här. Det är en erfarenhet, som ett tolvårigt handelsresandjobb i branschen har lärt undertecknaren av de här raderna.

K. A.

Kommunala anslag

kommer även i år att utgå till föreningslivet i Göteborg. På grund av att två nya bidrag tillkommit och att nya bestämmelser har utfärdats för de äldre bidragen har en viss försening uppstått med färdigställandet av bidragsbestämmelser och nya blanketter. Senast omkring den 1 mars är emellertid allt detta arbete färdigt och då kan ungdomsbyrån fournera alla intresserade med erforderligt material.

Följande bidragsformer gäller för året:

- Bidrag till lokalhyror
- Lägerbidrag
- Ungdomsledarstipendier
- Bidrag till nystarter (igångsättningsbidrag)
- Utrustningsbidrag (lån till inventarier)
- Bidrag till ungdomsledarkurser anordnade av ungdomsorganisationerna
- Bidrag till distriktsungdomsorganisationernas instruktörer.

Fonder att söka

spanar vi lite till mans efter, icke minst nu under vintern och våren, som är den typiska tiden för inlämnande av ansökningar till olika fonder och sammanslutningar med filantropi på programmet.

Vi alla presenterar inte någon ny förteckning i år utan hänvisar till respektive distrikts- och riksorganisationer. Vid behov kan Ni även ringa ungdomsbyrån, som lämnar alla upplysningar i de här frågorna. Välkommen med en signal!

orkar med att få mera av organisationsbildningar. En inriktning mot distriktsindelning vore nog en tänkbar väg att vandra.

Det skulle vara mycket intressant att få reda på stadsfullmäktiges ungdomsberednings synpunkt på den här frågan. Kan man hoppas på att beredningens betänkannde, som nu länge signalerats vara "snart färdigt," kommer att innehålla läsvärda rader om detta problem?

Konferensen "Ungdom i det nya Göteborg"

genomfördes med stor tillslutning den 19—21 januari på Härskogens Friluftsgård. Från stadens föreningar och ungdomsgårdar hade ett femtiotal ungdomsledare mött upp till tre dagars gnuggning i aktuella problemställningar om ungdomsarbete och ungdom. Flera av distriktsorganisationernas "toppar" var med på konferensen och från Kortedala var det ett markant inslag bland deltagarna. Ungdomsråden där disponerar nämligen en stipendiefond för ungdomsledarstipendier och kunde erbjuda gratis kursvistelse denna gång för ett 20-tal ungdomsledare, representerande olika föreningar och sammanslutningar i stadsdelen.

Fredagskvällen samlades deltagarna kring stadssekreterare Bertil Tholins föredrag "Familjen i det nya Göteborg." Tholin betonade bl. a. sin tro på ungdomsarbetet som organisationerna utför och menade att vi alla har ansvar för att skapa barn- och ungdomsvänliga stadsdelar. Den efterföljande debatten blev mycket livlig och knöt i mycket hög grad an till ungdomsorganisationernas lokalfråga och kritiken var stark mot bl. a. skolornas uthyrningspolitik.

Under lördagen presenterade KFUM-sekreteraren Carl-Eric Lundgren i ett anförande "Föreningslivet i det moderna samhället" genom att i en värdefull rundmålning teckna bakgrunden till vårt arbete i föreningar och klubbar. "Vårt jobb försvåras av att vi har både ungdom, samhälle och hem i puberteten," sade talaren. "Föreningen skall svara ett ja och inte ett nej till ungdomen och dess uppgift är inte att i första hand protestera mot utan för ungdomen."

Under eftermiddagen diskuterades lokalfrågan efter ett inledningsföredrag av Kjell Andersson. I sitt anförande, beledsagat av bilder, redogjorde ungdomskonsulenterna för ungdomsarbetets aktuella localsituation och deltagarna fick därefter i grupper diskutera problemställningarna. En sammanfattning av gruppdiskussionerna håller f.ö. på att sammanställas och kommer att ingå i det kompedium, som deltagarna fick vid konferensen. Kvällens brasafton knöt an till

Dan Anderssons diktning i ett program, som Leif Svensson svarade för.

Sista dagen, söndagen, följde efter morgonmeditation, som leddes av major Sven Nordström vid Frälsningsarmén i Göteborg, ett föredrag av Svenska Scoutförbundets göteborgsvälkände Bengt Lundström, som hade titulerat sitt anförande: L som i Ledare, d.s.v. handlade om ledarrekrutering och ledarutbildning. Som grund för anförandet låg Svenska Scoutförbundets framgångsrika drive med ledarutbildning för olika ungdomsledarkategorier. Icke minst det av Lundström organiserade grupparbetet med deltagarna i roller å lå skapande dramatik uppskattades. Mycket festligt!

Om tekniska hjälpmedel pratade och demonstrerade amerikainspirerade Leif Svensson och hade med sig en hel del rekvisita, som vi borde ha i ungdomsarbetet, men som vi dessvärre sällan använder ute på fältet.

Avslutningsvis kan konstateras, att stämningen på konferensen var lika god som uppslutningen, att föredragshållarna gjorde bra ifrån sig, att grupparbetet var intensivt, att kursledningen sköttes av L. E. Ericson och Evert Nilsson från Kortedalaråden samt Kjell Andersson och Leif Svensson från ungdomsbyrån, den sistnämnde som flitig kursadministratör i samråd med föreningsavdelningens Stig Malmkvist.

Nu väntar man visst mera av den här konferensvaran och det tyder ju på att man tyckte Härskogensejouren var lyckad.

Beethoven . . .

Sagt i GT av musiklärare Sven Olander på tal om idolkult och musik: "Denna händelse att en ung man med Beethoven som intresse kan dra 1500 tonåringar till Rondo och överhuvudtaget bli medelpunkt i detta forum belyser väl idolens kraft i hela sin vidd. Är inte detta fall ett tydligt exempel på hur dessa förtäppliga medier radio och TV kan göra idoler inom vilket område som helst och vilket ansvar som vilar på producenternas val av smakförbättrande — eller försämrande alster.

En stilla undran: Var befinner sig de nämnda 1.500 tonåringarna vid nästa Beethovenkonsert? På Konserthuset eller Rondo?"

Ungdomsvård i storstad

*Vi måste ta konsekvenserna av stadens utbyggnad och befolkningsökningen och öka den kollektivt förebyggande ungdomsverksamheten, säger barnavårdsdirektör
Algot Wickberg*

— Vi kan inledningsvis alla glädja oss åt, att resurserna för nämndens förebyggande ungdomsarbete ökat betydligt innevarande år. Ökningen uppgår till närmare 20%, en icke obetydlig stegring av stadens anslag för detta arbete. Vi disponerar f.n. ungefär 1,9 miljoner för detta arbete. Jag tycker att stadens anslagsbeviljande myndigheter visat stor välvilja och stort intresse för vårt, eller skall vi säga allas vårt, gemensamma arbete.

— Jag vill emellertid understryka, att denna i och för sig glädjande ökning av resurserna måste följas av en sedan länge väntad förstärkning av den centrala förvaltningen för det förebyggande ungdomsarbetet. Barnavårdsnämnden har lämnat stadskollegiet förslag härom, ett förslag som fått vila i avvaktan på att den av stadsfullmäktige utsedda ungdomsberedningen skall hinna färdigställa sitt arbete. Detta arbete berör just det allmänna, eller som vi säger det kollektivt förebyggande ungdomsarbetet. Eftersläpningen har redan medfört betydande svårigheter för oss att rätt kunna handlägga det betydelsefulla jobbet med den förebyggande ungdomsverksamheten. Denna fråga måste lösas med det allra snaraste, vilket barnavårdsnämnden också framhållit för stadskollegiet.

— Lika stora problem åvilar fältarbetet inom detta område. Ungdomsgårdarnas personalproblem är kända och vi arbetar för närvarande att söka lösa den krissituation som uppkommit genom att vi inte kan få personal till de heltidsanställda tjänsterna, d.v.s. föreståndar- och assistentbefattningarna. Funktionsdugliga och livskraftiga ungdomsgårdar och föreningsgårdar är nödvändiga utposter för barnavårds-

Ingen kan väl undgå att lägga märke till att barnavårdsnämnden i en stad — kanske i synnerhet i en storstad — tillhör en av de mest arbetstygnda av de kommunala nämnderna. En mängd olika uppgifter åvilas barnavårdsnämnderna och arbetet har efter den nya barnavårdslagens ikraftträdande blivit ännu mera betungande än tidigare. Vi har bitt barnavårdsnämndens chefstjänsteman i Göteborg, direktör Algot Wickberg, att inför det nya året ge sina synpunkter på frågor om det allmänt förebyggande ungdomsarbetet i Göteborg, om sina erfarenheter och framtidsförhoppningar om arbetet och arbetsreformerna.

nämnden i dess förgrenande verksamhet. Genom ungdomsgårdarna kan vi på ett tidigt stadium — ute i stadsdelarna — nå kontakt med växande unga, vilka behöver stöd och råd, tips och uppslag för en fritidsverksamhet med mening och innehåll.

— Vi är emellertid som sagt mycket glada för de ökade resurserna för detta år. Inom föreningssektorn exempelvis innebär anslagsförhöjningen, att vi kan öka bidragen till föreningarnas lokalhyror och till nystarter. Två nya bidrag förs in i bilden i år. Vi kommer nu att kunna ge bidrag till ungdomsledarutbildning i organisationernas egen regi, ett önskemål från organisationslivet, som vi är glada att kunna förverkliga. Dessutom kommer vi i år att kunna utdela bidrag till instruktörer, verksamma inom de distriktsorganisationer, som bedriver ungdomsarbete i vår stad. Nya och reviderade principer har beslutats ifråga om alla de bidrag, som utgår från barnavårdsnämnden och fritidsbyrån. Vi har genom de ökade resurserna till ungdomens föreningsliv velat betona vårt intresse och vår tro på organisationernas arbete. Vi hoppas emellertid på ännu större aktivitet från ungdomsorganisationernas sida så ått flera ungdomar än nu enrolleras i deras idéella fritidsverksamhet. F.ö. skall vi — liksom tidigare — följa upp organisationernas arbete med kurser och konferenser för ungdomsledare. En sådan hölls nyligen under tre dagar i Härskogen med stor tillslutning och avsevärd arbetsintensitet.

— På ungdomsgårdssidan har en förstärkning av resurserna åstadkommit bl.a. i fråga om arvoden till gruppleddare, d.v.s. funktionärer inom kurs-, klubb- och cirkelverksamhet. Nya kvällsassistenter har in-satts på tre ungdomsgårdar och Jättestens

ungdomsgård har fått en ny assistentbefattning. Anslag har beviljats för en nödvändig upprustning av ungdomsgårdarnas inventarier.

— Inom den förebyggande sektorn kommer tre kuratorer att arbeta innevarande år, d.v.s. vi har kunnat utöka antalet tjänster med en. Förstärkningen hoppas jag skall betyda åtskilligt av positivt värde för det uppsökande och utåtriktade ungdomsarbetet. Av synnerligen stort intresse är det anslag å 30.000 kronor, som barnavårdsnämnden fått sig tilldelat för bearbetning av asociala ungdomsgång. Detta arbete, som ledes av en av kuratorerna, har redan nu fått en ganska stor omfattning. Vi har f.n. fem grupparbetscentraler igång i fem olika stadsdelar med ett 150-tal ungdomar och ett 15-tal ledare enrollerade. Uppföljningen av arbetet sker bl.a. på så sätt, att regelbundna träffar anordnas för de engagerade ledarna, varvid skolad expertis, bl.a. från Göteborgs universitet, är med och deltagar i undervisningen av ledarkrafterna. Vi hoppas att detta nödvändiga missionerande arbete skall ge goda resultat och underlätta barnavårdsnämndens bekymmersamma arbete på den ungdomsvårdande sidan. Med Göteborgs storlek och struktur blir det dock nödvändigt, att frågan om inrättande av speciella fältassistents-tjänster efter hand tas upp till behandling.

— Det här året kommer att ur många synpunkter bli strävsamt genom att barnavårdsnämndens hela centrala förvaltning är under omorganisation och den nya apparaten skall sättas i verksamhet under året. Vid sidan om detta utbygges våra flick- och pojkhem. Inom exempelvis daghems- och barnträdgårdsavdelningen skall en utbyggnad i ökad takt ske, ett arbete som är nöd-

Apropå ett TV-program

Alla de som har TV-apparater — och det är en stor familj på c:a 1,5 milj. människor i vårt land — kunde den 23 januari följa ett ungdomsprogram i serien "Vi och vårt", som sändes från Göteborg. F.ö. har den gångna höstens samtliga program "speciellt för pojkar" i den här serien producerats från vår stad. Ovannämnda tisdagsprogram intresserade kanske alldeles särskilt ungdomsledarna genom att sändningen kom från två av ungdomsgårdarna här i staden, Bagaregården och Källtorp.

vändigt och efterlängtat av många föräldrar. Allt detta och mycket annat inom barnavårdsnämndens arbetsområde är nödvändigt för att stadens barn- och ungdomsvårdande myndighet skall kunna fullgöra sina åligganden.

— Det är emellertid viktigt att utbyggnaden av nämndens olika verksamhetsgrenar sker någorlunda allsidigt. För den skull vill vi försöka få den kollektivt förebyggande verksamheten i takt med övrigt arbete. Vi har en viktig uppgift att fullgöra i sammanhanget. Stadskollegiet har uppdragit åt barnavårdsnämnden att inkomma med en långsiktig plan över den förebyggande ungdomsvårdens utbyggnad. En dylik generalplan är nödvändig både ur verksamhets-synpunkt och ur ekonomisk planeringssynpunkt. Trots att vi under året inviger både Kviergs och Kaverös fritidsgårdar samt Majornas nya ungdomsgård kan vi ändå beteckna lokalfrågan för ungdomsarbetet som vital och viktig att snart lösa.

— Avslutningsvis vill jag framhålla, att ungdomsproblemen i vår stad är starkt avhängiga av stadens tillväxt. Vi måste ta konsekvenserna av stadens utbyggnad och expanderings. Enbart existensen av de stora ungdomskullarna motiverar i och för sig en förstärkning av resurserna inom ett av våra viktigaste samhälleliga arbetsfält: arbetet med och vården av våra växande unga. Min förhoppning är att barnavårdsnämnden under året skall kunna bli föräldrar och deras barn, ungdomsorganisationer och andra sammanslutningar till stor och god hjälp.

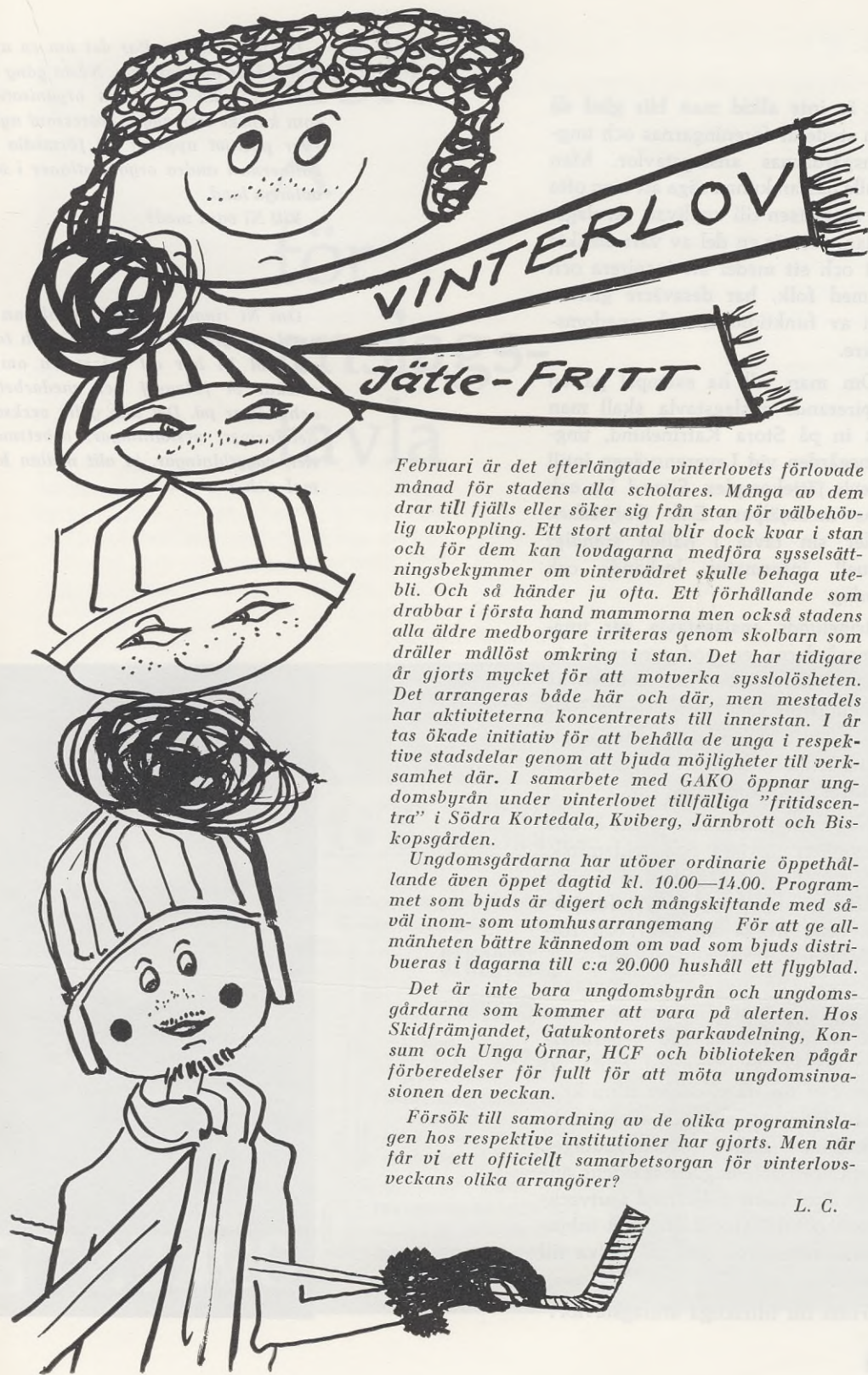
Först fick vi vara med om ett besök på Bagaregården, ett programavsnitt med både rytm och intresse. "Kameran" arbetade utmärkt, vi minns särskilt ett par utmärkta närbilder av flickansikten, och fina svep över dansövning, hobby- och tekniksysselsättningar, klubbarbete i internationella klubben och basketbollträning. Bra tempo som sagt och en utmärkt reklam för ett modernt ungdomsarbete i vår ungdomsgård.

Med programmets ungdomliga och populära konferencier, *Lars-Erik "Bacillen" Johansson*, i ledningen bar det av i land där till Källtorps herrgård, d.v.s. Källtorps ungdomsgård, som tog emot i 1700-tals miljö och med en serie programpunkter i stil med "så var det då." Lekar, gåtor, demonstration av skridskosegel och introduktion av ett nytt sällskapsspel "Reversi" hörde bland annat till programinslagen. Man kanske kan konstatera att program med ungdomligt inslag i allmänhet gör sig bättre i de här TV-programmen, än när vuxna är med och "donar".

Hur som helst, TV-serien från Göteborg blir bättre och bättre. Från ungdomsbyrån fungerar *Lars Carlsson* i redaktionen, där även red. *Hugo Ahlén*, red. *Erik Bergsten* och naturligtvis programmets producent *Gerd Edwards* är med

Man hade väntat sig någon kommentar om programmet i Göteborgspressen. Dylik uteblev. Kanske är programmet under för tidig TV-timme för att kunna bevakas av tidningarnas redaktioner eller så beror det på den vanvettiga annonseringen som programmet fått i Sveriges Radios officiella språkrör "Röster i Radio-TV." Här hade man lyckats med konststycket att få in tre allvarliga tryckfel — knappast korrekturel — på ett trettiotal annonseringsrader. En göteborgare, som läser om *Källtorps* ungdomsgård, måste onekligen använda en hel del tid på sig för att reda ut var denna ungdomsgård är belägen i staden, för att slutligen konstatera att den endast existerar i radioorganets fantasi. Urbota svagt är det också att man dessutom inte känner till namnen på sina egna medarbetare. Således: program: AB+, göteborgspressen: B och Röster i Radio-TV: C.

K. A.

Februari är det efterlängtade vinterlovets förlovade månad för stadens alla scholares. Många av dem drar till fjälls eller söker sig från stan för välbehövlig avkoppling. Ett stort antal blir dock kvar i stan och för dem kan lovdagarna medföra sysselsättningsbekymmer om vintervädret skulle behaga utbli. Och så händer ju ofta. Ett förhållande som drabbar i första hand mammorna men också stadens alla äldre medborgare irriteras genom skolbarn som dräller mällöst omkring i stan. Det har tidigare år gjorts mycket för att motverka syssellosheten. Det arrangeras både här och där, men mestadels har aktiviteterna koncentrerats till innerstan. I år tas ökade initiativ för att behålla de unga i respektive stadsdelar genom att bjuda möjligheter till verksamhet där. I samarbete med GAKO öppnar ungdomsbyrån under vinterlovets tillfälliga "fritidscentra" i Södra Kortedala, Kviberg, Järnbrott och Biskopsgården.

Ungdomsgårdarna har utöver ordinarie öppethållande även öppet dagtid kl. 10.00—14.00. Programmet som bjuds är digert och mångskiftande med såväl inom- som utomhusarrangemang. För att ge allmänheten bättre kännedom om vad som bjuds distribueras i dagarna till c:a 20.000 hushåll ett flygblad.

Det är inte bara ungdomsbyrån och ungdomsgårdarna som kommer att vara på alerten. Hos Skidfrämjandet, Gatukontorets parkavdelning, Konsum och Unga Örnar, HCF och biblioteken pågår förberedelser för fullt för att möta ungdomsinvasionen den veckan.

Försök till samordning av de olika programinslagen hos respektive institutioner har gjorts. Men får vi ett officiellt samarbetsorgan för vinterlovsveckans olika arrangörer?

L. C.

Det är inte alltid man blir glad då man studerar föreningarnas och ungdomsgårdarnas anslagstavlor. Man skulle nästan kunna säga att man ofta blir motsatsen till upplivad. Anslagstavlan, som är en del av vårt ansikte utåt och ett medel att inspirera och få med folk, har dessvärre glömts bort av funktionärer och ungdomsledare.

Om man vill ha exempel på en inspirerande anslagstavla skall man kila in på Stora Katrinelund, ungdomsgården vid Levgrensvägen intill Ullevis jättekomples. Sigurd Lie och hans medhjälpare Erik Gotfredsen håller sin tavla i hallen ständigt aktuell, informativ, lockande och prydlig.

Katrinelunds anslagstavla ger ungdomsgårdarna en god renommé, ty ungdomsgården besöks, förutom av föreningsfolk som hyr lokalerna, även av ett stort uppbåd av förläggningsgäster i vandrarhemmet och deltagare i kurser och konferenser.

Någon säger kanske, att alla är inte konstnärer, textare och reklamfolk. Nej, men lite till mans kan vi försöka skaffa den hjälp vi behöver för jobbet, både ifråga om idéer och förverkligande av våra intentioner.

Att hålla en snygg och inspirerande anslagstavla kostar inte många ören. Det kostar kanske lite vedermöda men det får vi igen med ränta. Vi lever i en tid, då vi ställer stora krav på bostäder, möbler och en estetiskt tilltalande miljö överhuvudtaget. Föreningen och ungdomsgårdens anslagstavla måste följa med i utvecklingen och bli slagkraftig och inbjudande, besökarna och oss själva till glädje.

Fram för tittriktiga anslagstavlor!

Denna gång handlar det om en ungdomsgårds anslagstavla. Nästa gång besöker Vi alla en annan organisation, som kanske har någon intressant nyhet eller positivt uppslag att förmedla till vännerna i andra organisationer i vårt avlånga land.

Vill Ni vara med?

Om Ni ringer Vi allas redaktion på ungdomsbyrån (tel. 20 09 20) och talar om vad Ni har att informera om så skickar vi fotograf och medarbetare och hälsar på. Det kan gälla verksamhetsformer, utställningar, arbetsmateriel, väggtidningar, ja allt mellan himmel och jord...

stort A för anslags- tavla

GT VÄSTVERIGES KVÄLLSTIDNING

Ställ upp i ungdomsgårdarnas
amatör-
orkester
tävling
"TUT-UT"

I GAMLESTADENS MEDBORGARHUS
Fredag 24 Nov kl 19
Finaler Söndag 26 Nov kl 19

Klassindelning: 1. Modern
2. Traditionell
3. Rock

FINA ORKESTER- OCH SOLISTPRISER

Anmäl till: EXPEDITIONEN
Åre GT-BK ATOS-UNGDOMSGÅRDARNA

ORKESTERTÄVLING

TV

— konkurrent eller komplement till ungdomsarbetet? — Lars Carlsson.

Samhällets yngsta massmedium har uppnått den ålder, då det kan anses berättigat att ställa denna fråga. Erfarenheter har under tiden samlats. Att prestera ett entydigt svar på frågan på basis av dessa är väl knappast möjligt. Tendensen i resonemanget bland ungdomsledare är dock att TV-tittandet har blivit en mäktig konkurrent, som inverkar menligt på deras verksamhet. Skall ett sådant sakförhållande accepteras utan åtgärder eller skall möjligheter undersökas att ta upp konkurrensen? Många anser att frågan kommer att lösa sig själv i och med att TV:ns nyhetsbehag försvinner.

Personligen är jag övertygad om att en sådan syn är utopisk. Utan tvekan kommer TV att behålla sina uppnådda positioner och vidare utveckla dem hos både yngre och äldre i takt med tilltagande tekniska och ekonomiska resurser. Konkurrensen — om den nu upplevs som sådan — kommer att bestå eller ytterligare skärpas. För att inte mycket fint ungdomsarbete skall raderas till följd härav gäller det att skaffa fram en delvis ny metodik i ungdomsarbetet med vars hjälp man kan använda konkurrentens styrka till egen fördel. Det experimenteras friskt på olika håll inom metodområdet. Där man är som mest radikal, har man satt TV i centrum som idé- och inspirationskälla. Man har systematiserat tittandet och stimulerat betraktarna till självaktivitet. Det passiva och destruktiva "skvalgloendet" kan man på så sätt komma till rätta med.

Beklagligtvis är det dock fortfarande i huvudparten av TV:s programgiv för få moment, som inbjuder till aktivitet på egen hand. Speciellt gäller detta barn- och ungdomsprogram. Här skulle man vilja se flera "påkopplande" och färre "avkopplande" program. På alla håll är man ju rörande eniga om att allt som görs till ungdomens fromma är av största betydelse. Är det då för mycket begärt att vårt förnämsta instrument för masspåverkan presenterar ännu flera barn- och ungdomsprogram, som inte blott ger vad dessa båda grupper "vill ha" utan också vad man tror de "skulle vilja

ha." En vansklighet ligger förborgad däri att de ungas "vill ha" och "skulle vilja ha" ofta förväxlas med vad producenten (den vuxne) "vill ge" eller "skulle vilja ge." Det är svårt att uttala sig om i vilken utsträckning producenter påverkas av kritikens ordflöde. Om till betydande del så är fallet, må kritikerna vid bedömandet noga ge akt på producentens avsikter. Man haussar gärna i barn- och ungdomsprogram underhållningsinslagen och är mera kallsinnig mot de fostrande. För att skapa bättre garantier för en välbalanserad barn- och ungdomsprogramproduktion borde den stora kunskapsreserv bättre utnyttjas som finns i ungdomsorganisationerna och hos dess ledare. En del av dem engageras redan nu av och till som rådgivare, men flera borde anlitas.

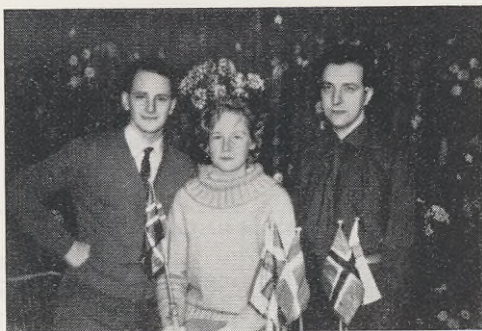
På grund av mediets tekniska begränsning eller bristande "bildmässighet" är många inslag i ungdomsarbetet omöjliga att presentera. Sådan är situationen i dag. Allteftersom TV-tekniken utvecklas kan tekniska brister avhjälpas och "bildmässigheten" ökas, så att program, som idag anses omöjliga, kan i morgon vara möjliga.

Den dagen torde icke heller ingressens frågeställning vara aktuell. Då ses säkerligen TV som en självklar del i ungdomsarbetets helhet. Till dess måste man acceptera att det lyser i käken och att ljuset inte alltid är upplysningens.

Seco-nytt

I augusti får Göteborg uppleva något så förnämt som en SECO-riksdag. Vår stad kommer att invaderas av bortemot 250 representanter från elevråden i landets skolor. Gymnasiet's framtida utformning skall diskuteras vid detta tillfälle, vidare frågan om skolans rättskipning samt studentexamens framtida utformning.

Allt detta och mera därtill har beslutats vid ett sammanträde nyligen, som SECO höll i Uppsala.

Nordisk ungdomsledarkurs

Här ser vi tre frejdiga göteborgare på Föreningen Nordens Storlien-kurs, från vänster Stig Malmkvist, Gunnel Landberg och Birger Hassel. Stig Malmkvist rapporterar här nedan.

Den tjugoförsta ungdomsledarkursen i Svenska föreningen Nordens regi samlade i år ett 90-tal deltagare till en veckolång vistelse på Högfjället i Storlien den 7—13 januari. Tre representanter kom från Göteborg, nämligen Gunnel Landberg, Frisk-sportsrörelsen, Birger Hassel, KFUM, och undertecknad från ungdomsbyrån.

Kursen var indelad i tre avsnitt. Den första upptog skidträning. Det var f.ö. en lustig syn, när danskar och vi sydänningar gjorde våra valhänta försök att komma överens med laggarna. En småländskas störtdykning i en snödriva kom en finne att utbrista: — "tvättar Du håret i snö"? Nåväl efter en veckas träning gick det någotsånär skapligt.

Andra delen upptog föreläsningar i skilda ämnen. Flera aktuella frågor behandlades, t.ex. Norden i världen, Norden och Europa-marknaden samt samverkan mellan de nordiska länderna. Författaren Stig Carlsson berörde den nordiska litteraturen och sekr. Birger Olsson intresserade oss för Föreningen Nordens arbetsätt och målsättning. De efterföljande diskussionerna visade att

deltagarna följde med och många verkligt besvärliga och snärjande frågor ställdes.

Tredje delen upptog program från de olika länderna och kontakt — samvaro mellan kursdeltagarna. Kanske var det just detta som var mest positivt under kursen. I de små grupperna gick diskussionens vågor höga och även nattimmarna togs till vara på ett effektivt sätt för grupparbete. Förhållandena på olika orter jämfördes och kontakter knöts för framtida vänortsutbyten.

Som slutomdöme får jag säga, att programmet var väl avvägt, om man undantar tiden för diskussion om de egentliga ungdomsproblemen, som jag skulle vilja ha större utrymme för. Vidare var deltagarantalet kanske i största laget, för att effektivt meningsutbyte skulle kunna ske. Men jag rekommenderar kursen, den är en upplevelse, som man sent glömmer.

Förresten — när hade Din förening ett vänortsutbyte sist? Vänd Dig till Ture Andersson på Föreningen Norden i Göteborg, så får Du all hjälp!

Man undrar så smått . . .

På många håll i landet har föreningarna samarbetsorgan, som verkar som sammanhållande och opinionsbildande ungdomsråd på respektive orter. I Göteborg saknar vi ett sådant. Förr hade vi Göteborgs ungdomens Samarbetsorganisation, som fyllde en stor mission som föreningarnas röst mot allmänheten och mot myndigheterna. Samarbetsorganisationen hade ett gott samar-

bete med barnavårdsnämnden och fick igenom flera förslag av värde för ungdomsarbete och ungdom.

Skulle det inte vara idé att ånyo ta upp frågan? Kanske borde SAM:s organisationsform omprövas men ett faktum kvarstår och det är att vi saknar ett dylikt gemensamt överläggningsforum i Göteborg.

Plats för initiativ!

R. L.

Nya brottsbalken

— Förslaget nu på riksdagens bord

Kurator Jan Cederlöf, som i *Vi Alla* (nr 4 maj 1961) under rubriken "I allmänpreventionens anda" behandlade förslaget i nya brottsbalken att man skall kvarhålla möjligheterna att döma ungdomar i åldern 15—17 år till fängelse, frågar i denna artikel, om man skall se det som ett synbart tecken på att man resignerat inför möjligheterna att fullfölja de riktlinjer för ungdomsvården som med så stor möda utstakats.

Skall 15—17-åringar sättas i fängelse? Ja, det är vad riksdagen snart skall bestämma om sedan justitieministern nu framlagt sin proposition om ny brottsbalk. Frågan har blivit politiskt kontroversiell och kritiska röster har höjts mot att man vill behålla denna möjlighet i nya förslaget — trots principiell enighet om att ungdom i dessa åldrar inte skall tagas om hand av kriminalvården.

Kompetenskonflikter mellan rättsvården och ungdomsvården har inte sällan under den nuvarande lagens tillämpning förekommit och sådana lär man inte komma undan i fortsättningen heller, även om man fastslår att domstolen, då delade meningar uppstår, inte kan påtvinga barnvårdsnämnden sin uppfattning. Dualismen i behandlingsformerna med tröttsamma tråtor i släptåg kommer att fortsätta...!

Förslaget innehåller alltså lika litet som gällande lag något absolut förbud mot att döma de allra yngsta lagöverträdarna till fängelse, men detta kommer att få tillämpas endast i rena undantagsfall och med större återhållsamhet än nu, säger man.

Det fåtal ungdomar som det kan bli fråga om att ta in på anstalt inom kriminalvården är sådana som ur behandlingssynpunkt inte lämpligen bör omhändertas i ungdomsvårdsskola, d.v.s. sådana som begått mycket grova brott eller som återfallit gång på gång trots långvarig behandling på ungdomsvårdsskola, alltså i sådana fall då ungdomsvårdsskolorna uttömt sina behandlingsresurser. I sådana fall torde i första hand som alternativ främst komma ungdomsfängelse. Man tänker sig också att sådana fall kan uppstå då frihetsberövande är påkallat enbart av hänsyn till allmän laglydnad. Läget torde då närmast vara det att förutsättningarna för att barnvårds-

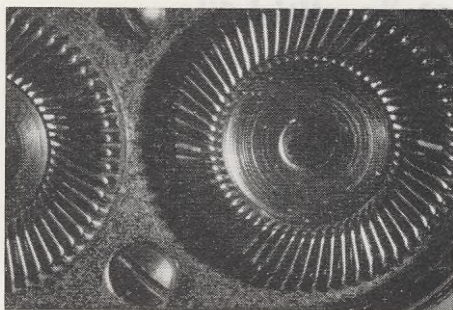
nämnden skall kunna ingripa för omhändertagande inte är uppfyllda, framhåller man.

Trots att strafflagsberedningen sade ett bestämt nej till tidsbestämda frihetsstraff för de unga brottslingarna under 18 år, med tillstyrkande av flera betydande remissinstanser, såsom samtliga hovrätter, fängelsestyrelsen och socialstyrelsen, har justitieministern bestämt sig för att försöka behålla undantagsbestämmelserna i detta avseende.

Utåt sett kan det anses egalt om denna restgrupp av svårbehandlade ungdomsbrottslingar låses in inom ungdomsvårdens eller fängelseväggar, men frågan har onekligen aspekter som inte utan vidare går att avfärda. I propositionen med förslag till 1952 års lag framhölls det, att det måste göras alldeles klart att tidsbestämda frihetsstraff inte var någon ändamålsenlig behandlingsform för ungdom under 18 år. Man redovisade en undersökning som styrkte vad man redan förut kände av andra undersökningar, nämligen att återfallsprocenten för de ungdomar som suttit i fängelse var ovanligt hög. Utredningen visade att fängelsetiden inte förmått återföra dem till laglydnad. Av 55 ungdomar som under åren 1946—1950 frigavs från frihetsstraff, vilka de ådömts före fyllda 18 år, samtliga med undantag för åtta återfallit i brott. Av dessa åtta hade intill den 1 januari 1956 fem återfallit i straffregisterbrott, en hade dömts till böter. Dessa siffror visar mer än tydligt att chanserna för att det unga fängklientelet skall kunna återföras till samhället måste anses som minimala. Det är i första hand inte av beskedlighet eller humanitet som man vill undvika fängelsestraff för ungdomar, utan de facto att resultatet blir så skrämmande dåligt.

I tidigare diskussioner kring dessa spörsmål har man klart sagt ifrån, att en önskan

Vad föreställer bilden?

att påverka andra till laglydnad inte kan rättfärdiga att samhället försummar något i sin strävan att uppfostra och tillrättaföra de yngsta lagöverträdarna och att man lämnar företräde åt åtgärder som utåt ter sig mer repressiva. Härtill kommer att de ungdomar som dömts till tidsbestämda frihetsstraff mycket sällan uppfattar det som strängare än behandling på ungdomsvårdsskola där vistelsen som regel blir längre och inte till tiden så fixerad.

Med kännedom om hur liknande undantagsbestämmelser haft en benägenhet att efter hand komma till ökad användning, borde man nog vara försiktig med att i en ny lag för ytterligare lång tid fastslå sådana då det gäller tidsbestämda frihetsstraff för ungdom under 18 år. Ett av de bärande motiven till att man velat ha det så, är ungdomsvårdsskoleorganisationens bristfälliga resurser. En del av dessa brister är nu reparerade och ytterligare möjligheter bör skapas för att ungdomsvården skall få ett fullödigt instrument och möjligheter att även kunna ta hand om det svåraste klientelet. Skillnaden mellan att låsa in en sextonåring bakom fängelsets murar och att skapa resurser för att göra det inom ungdomsvårdens ram är, att man i ena fallet kapitulerar inför möjligheten att göra något alls och i andra fallet, man trots allt tror på möjligheten att göra något. Det är kanske till sist fråga om samhällsmoral; är det försvarbart att resignera inför möjligheterna att göra något åt en ung människa vars mognadsutveckling ännu inte kan anses avslutad? Eller ska man kanske se förslaget som ett synbart tecken på att man resignerat inför möjligheten att fullfölja de riktlinjer för ungdomsvården som med så stor möda utstakats? Nej brottsbalksförslaget är halvhjärtat i detta avsnitt. Ur flera synpunkter.

Femte etappen

får den tävlingssugne ta itu med nu och uppgiften gäller liksom tidigare att söka utforska vad bilden härovan föreställer, d.v.s. vad som döljer sig å fotot efter fotografens manipulationer med förstöringsapparat och beskärningsattiralj. När Ni gissat färdigt, så skriver Ni ner svaret på en lapp och skickar lösningen till *Vi alla, Ungdomsbyrån, Föreningsgatan 13, Göteborg C*. Senaste dag för inlämnandet av tävlingssvar är den 28.2 1962.

Fjärde etappen

som vi presenterade i nr 8 förra året var tydligen ganska knepig. Rätt svar skall vara SIGNALHORN (på moped). Åtskilliga hade tyckt sig känna igen en trumpet på bilden, andra gissade på hatt, kloakmynning m.m. Bättre lycka nästa gång önskas! Här kommer pristagarna i fjärde etappen:

1. Herr Carl Olsson, Dr Liborius gata 13 Göteborg SV.
2. Fröken Linnea Skog, Karl Johansgat. 96, Göteborg V
3. Herr Per Lindeberg, Box 45, Röstånga

Pristagarna får som vanligt presentkort (förste pristagaren) samt gratisprenumerationer för helår å vår tidskrift, *Vi alla*.

Tittid 5 tim. 22 min.

Föreanta Staterna har fler TV-apparater än telefoner och badkar. Det finns 55 miljoner apparater. Tolv procent av de amerikanska hemmen har mer än en apparat, och tittiden i genomsnitt per hem är 5 timmar och 22 minuter.

"Det är alltid för tidigt att ge upp"

var parollen för deltagarna och deras hårt prövade ledare Bernhard NyStröm inför 1961 års tävling på nyårsafton mellan Stockholms, Göteborgs och Malmös ungdomsgårdar i "scenprogram." Maken till motighet för Göteborgstruppen får man leta efter. På grund av svårigheter med att få fram lämpligt manus kunde inte repetitionerna börja förrän omkring den 15 dec. Godtagbara repetitionslokaler i julrushen kunde efter idogt pusslande uppbringas. Men detta förhållande bidrog ju ingalunda till ökad arbetsro. Annandag jul upptogs arbetet efter ett par dagars julleddigt, varvid en bekymrad regissör kunde konstatera att programmets kvinnliga huvudrollsinnehavare låg hemma i sängen med hög feber, snuva och andra tillbehör. Asklepios' representant och sjuklingens friska vilja fördrev krankheten efter någon dag. Stor glädje i truppen naturligtvis... men denna fröjd förbyttes snart i vecklagan, när samma dag pianisten m.m. fick transporteras i ambulans från pågående repetition till sjukhuset. Njursten löd diagnosen, men läkaren gav hopp om att vår ackompanjator trots allt skulle kunna följa med i söderled.

Fredagen den 29 dec. kl. 14.30 var ensemblen komplett igen och ännu större glädje i truppen. Kl. 19.30 samma dag utdelade högre (eller lägre) makter ett förödande slag mot vårt deltagande i Malmö. Den stackars pianisten fick återfall och ny transport till sjukhuset, varifrån vi också fick besked, att hans medverkan var otänkbar.

I denna situation skulle man inte kunna klandra en teaterledare om han gav upp. Men så gjorde ej Benhard N. Lördag morgon — dagen före nyårsafton — började ett intensivt telefonerande, som så småningom resulterade i en stand-in. Repetitioner med honom pågick fram till midnatt, vilka fortsatte under hela tågresan. Genrep kl. 17.00 nyårsafton på Lorensborgs ungdomsgård i Malmö och uppvisning där kl 21.00. På nyårets första minut kungjordes att Göteborg hade *segrat* i tävlingen. Tårar

Fru Aina Crona i

"Fakta och synpunkter"

Stan måste satsa på ungdomsgårdar!

— Tyvärr när man inte den ungdom, som står och hänger i gathörnen, säger fru Crona. Jag anser att här måste Göteborgs stad satsa på ungdomsgårdar. Främst då i de nya stadsdelarna, där det naturligtvis blir stora skaror av barn och ungdom. I dessa nya stadsdelar är behovet av ungdomsgårdar mycket mer akut än i gamla delar av stan såsom Masthugget eller Majorna. Där finns inte en bråkdel av de barn och de problem, man i stället kan möta i t. ex. Biskopsgården.

Mellan föreningslös och föreningsungdom behövs mer kontakt. Från den förra kan många bli föreningsmedlemmar och därmed få en del av sitt fritidsproblem löst. Säkert även andra svårigheter kan de därigenom undslippa eller komma ifrån.

— Men det behövs många ledare för den goda sakens skull, fortsätter fru Crona. Speciellt vill jag här nämna scouterna, som gjort en fin drive. Där har man fått fram många föräldrar som ledare. Men även samhället måste ta på sig sitt ansvar för ungdomen!

Kuratorer kontaktar de asociala

Vad den asociala ungdomen beträffar — den som sniffar, stjälar, super och prostituerar sig — har vi bl. a. tre kuratorer, vilka söker kontakt med gängen. Man försöker komma till rätta med ungdomarnas problem samt få in dem på andra vägar. En del av dessa ungdomar kan man slussa in i ideella föreningar, främst då idrottsföreningar.

hurrarop och omklappningar i skön blandning... se, det var en stor glädje!

I tre år har man tävlat om "Revytrollet" — tävlingens "Oscar," — men Göteborg hade tidigare inte lyckats erövra honom. Nu har det lyckats. En enhällig jury placerade Stockholm som tvåa och Malmö på tredje plats.

L. C.

Mera optimistiskt

- kan ungdomsbyråns segelsportsektion nu meddela. Telefonen hos *Stig Malmkvist* är i ständig aktion och många är de, som vill veta mera om byggsatser, seglarläger och annat som har med optimistjollen att göra.
- Vi har förmedlat över 200 byggsatser dags dato, säger Stig, och nu inför våren väntar vi att ännu flera skall lockas av vår tjusiga lilla farkost.
- Jollen bygger vi numera i Göteborg på tre byggcentraler, alla med kunniga instruktörer som hjälper ungdomarna. I ytterligare tre stadsdelar väntar vi nu på att ta i bruk lokaler för ändamålet.
- På Sjösportgården i Sandarna, där instruktör Pelle Lawner har hand om undervisningen, byggs OK-jollar och segelkanoter. Under vinterlovet blir det hel-dagsjobb för adepterna.
- Optimistjolleklubben med representanter för olika segelsällskap, GP och ungdomsbyrån sköter de unga optimisternas föreningsangelägenheter och intressen i Göteborg och där får man råd och stöd med sina jolleproblem.
- Under våren planeras fyra segelträffar äga rum. Lika många kurser med teori på programmet har igångsatts. I maj följer den praktiska delen av kursverksamheten. Dessutom anordnas en "skepparskola" för de mera avancerade ungdomarna och denna startar i februari.

- Tre seglarläger under den kommande sommaren är redan fullbokade, ett fjärde läger försöker ungdomsbyrån nu få till stånd. Dessutom räknar ungdomsbyrån med att få i gång seglarutbyten med andra städer och de nordiska länderna och som kulmen på seglaråret för optimisterna kommer den nordiska regattan, som i år hålles i Århus, Danmark.
- Så här på tampen kan vi meddela som en färsk nyhet, att ett möte arrangeras i Göteborg under första delen av februari för att om möjligt försöka få till stånd ett svenskt småbåtsförbund. Vi återkommer med färskare nyheter i nästa nummer.

Lokaler att hyra

Ungdomsbyrån kommer att behålla sina lokaler på Föreningsgatan 13 hela denna termin.

Intresserade föreningar kan därför få hyra övre våningen till sina sammanträden. Ring som vanligt 20 09 20 ankn. 261.

Salut

skjuter vi av för Frälsningsarméns 2:a kår och dess energiske ledare kapten *Ingvar Fallström*, som fått igång en förnämlig ungdomsgrupp uppe i Lund. *Trivselklubben* kallar man gäng-et och ungdomarna har visat sig på styva linan denna termin genom att som enda göteborgsgrupp erövra pris i Stockholmstidningens och Folksams stora aktivitetstävling ifråga om ungdomsarbete och programupp-läggning.

Under stor tillslutning förrättade Folksams representant prisutdelningen den 16 januari i kårlokalen och även Kjell Andersson från barnvårdsnämnden var med och lyckönskade.

Trivselklubbens intensiva grupparbete och framgångsrika offensiv manar till efterföljd. Vi alla gratulerar ovanpå saluten.

Redaktören

Vilka tankar bemäktigar Dig, då Du hör ordet *is*? Kanske det iskalla kriget stormakterna emellan? Eller isbrytarrapporten i radion? Pimpelfiske? Halkigt isföre och besvärligheter med bilen? Iskallt sovrum? Kanske isbitar i drinken eller isblåsa på huvudet . . .

Jag hade bestämt mig för att nu skulle det ske. Lördagseftermiddagen var solig, Ullevis portar var välkomnande öppna — mot entréavgift förstås — och man inbjöds till skridskolandskampen mellan nabolandet Norge och hemmalaget Sverige. Här blir det trångt och härligt tänkte vi före tävlingen och trodde att folk hade upptäckt tjusningen med isovalen och de kämpande på banan. 10.000 minst tippades trots att realistiske Roland (idrottsdirektören) sagt, då vi träffades under veckan, att blir det 6.000 så får vi vara nöjda.

Det blev bara knappt 4.000 åskådare men det gjorde ingenting. Ty minst hälften var norska gutter och piker, som onekligen lärt sig konsten att bevista skridskoevenemang. Bredvid dessa åskådare med ett invant kulturmönster betar vi oss som främlingar i vår egen idrottshögborg. Naturligtvis skall man medföra en brokig toppluva och filtår att svepa om de magra benen. Inte ens den röda färgen på nästipp och öron kunde man plocka fram. Sedan måste man naturligtvis låna upp en tidtagarrova, för att följa den spännande kampen med Ivrige Ivar, Kuppern och Kjell Bäckman och allt vad de heter.

Termosen och smörgåsarna måste vara med. "Käken" är värt ett särskilt kapitel och "kaffe- och varmgloggpojarna" —

Ny ungdomsgård?

NTO i Göteborg utreder för närvarande frågan om att bygga ungdomsgård. Det är distriktsstyrelsens verkställande utskott jämte distriktets kommitté för samhälleligt nykterhetsarbete som fått på sin lott att arbeta med frågan.

Än så länge är det ovisst om projektet skall kunna genomföras — det rör sig om en affär på omkring en halv miljon kr. Skulle utredningen ge positiva riktlinjer och ett senare beslut gå i linje med dem, är lokalföreningen Norden beredd att satsa 50.000 kr. Ungdomsgården skulle vara en öppen sådan, men likväl en föreningsgård. Den skulle skötas av stadens lokalföreningar gemensamt och vara belägen i de östra stadsdelarna.

Distriktet har nu anställt Kenneth Johansson, Lerum, som instruktör och har en rad planer för det framtida arbetet. Kontakträffar och tätortsarbete är ett par av de viktigare.

också. Sällan har skådats något mera energiskt men också mera enerverande, när de står i vägen för ens synfält just då landskampen håller på att avgöras på upploppssidan. Deras jobb är emellertid väsentligt för två hungrande folk på landskamp.

Skridskopubliken har ett vänligare ansikte än fotbollspubliken, inte tu tal om annat. Mera kvinnor är med och gör det hela mera civiliserat och mindre oroligt krampbetonat än då manliga och mindre manliga individer oroas för fotbollshemmalaget. Kommentarer i stil med den bakomvarande kvinnas: "varför kan man inte släppa i väg hela fältet på en gång" gör det hela lite roligare och mänskligare i detta tiotusendelens idrottstidevarv.

Strålkastarljus är något annat än solljus och framför allt pålitligare när det gäller göteborgsvintern. Strålkastarljuset gör inte bara ishockeyn snabbare, även de kämpande skuggorna på isovalen verkar nästan att flyga fram över isen mot målet för sina strävanden.

Om man skulle försöka sig på skrinning? Jag lade märke till att skridskolöparna nästan satt, då de åkte. Och att åka sittande, det är vi ju vana vid nästan alla i biläldern — inte sant?

UNGDOMSBYRÅN

- ◇ måste börja meddela om ungdomsråden och valet av ledamöterna till dessa. På grund av diverse omständigheter har kompletteringsvalen till råden försenats men väntas snart vara avklarade. Under tiden fungerar givetvis de under förra mandatsperioden valda ledamöterna. Ungdomsdelegationen väntas vara färdig med sina förslag till barnavårdsnämnden under februari månad.
- ◇ kan efter årets första Ude-sammanträde meddela, att ungdomsdelegationens sammansättning är densamma som under förra året, vilket bl.a. innebär att L. E. Skarin fungerar som ordförande, John Ahlén v. ordf. och B. O. Thylén tredje man i presidiet. Övriga ledamöter är således Aina Crona, Lage Andreasson, Gunnar Björklund och Bengt Larsson.
- ◇ är i tillfälle att meddela, att årets nordiska vänortskonferens för ungdomsledare från Bergen, Åbo, Århus och Göteborg kommer att hållas på Lökebergs Pensionat, mellan Kungälv och Marstrand, under tiden 20—26 maj. Tio ungdomsledare från vardera städerna har inbjudits och Vi alla återkommer med närmare informationer om arrangementet.
- ◇ har efter barnavårdsnämndens beslut kunnat expediera bidrag under årets två första månader till följande organisationer i Göteborg: IOGT i Biskopsgården, Redbergslids Scoutkår, Scoutkåren Tallin och Demokratisk Ungdom, Kvi-berg. Alla dessa har erhållit igångsättningsbidrag. FMCK och Lundens AIS har beviljats utrustningsbidrag.
- ◇ skall nu efter det att anslag beviljats, åter sätta igång fritidsverksamheten med CP-ungdomar vid Vidkärrs ungdomsgård. För ändamålet har anställts en särskild terapeut och vidare kommer det att bli en viss studieverksamhet för de unga.

Marinex

Göran Andersson

MARSTRAND

Tel. (0303) 600 55 - (031) 13 05 21

Båtbyggeri - Masttillverkning - Segel

SPECIALITET: OK och Optimistjollar

Order f. n. Barnavårdsnämnden i Göteborg,
Vänernsberg och Marstrand

Vialla

TIDSKRIFT FÖR GÖTEBORGS UNGDOMSLEDARE
Redaktör och ansvarig utgivare: KJELL ANDERSSON

Adress: UNGDOMSBYRÅN

Föreningsgatan 13 • Göteborg • Tel. 20 09 20
Prenumerationspris kr. 5:— Postgiro 491 18
Struves Boktryckeri AB, Göteborg 1962

UNGDOMSBYRÅN

presenterar vårterminens ledarkurser 1962

2-åriga ungdomsledarkursen

— pågår tisdagar mellan kl. 19—22. Startade den 16 januari.

Ungdom i det nya Göteborg

— en konferens om aktuella frågor och problem då det gäller ungdomsarbete speciellt inom nya bostadsområden. Hölls å Härskogens friluftsgård under tiden 19—21 januari.

Programledarkurs

— avser att utbilda personer till programledare, speciellt till ungdomsgårdarna. Startade den 19 januari och pågår varje fredag mellan kl. 19.30—22.00.

Klubbledarskola

— avser att fortbilda nuvarande gruppledare inom olika verksamhetsgrenar samt rekrytera nya ledare. "Skolan" är avsedd att pågå 10 kvällar med två kurskvällar per vecka. Startar den 13 februari. Efter kursavslutningen är det planerat med praktik på ungdomsgårdar o.dyl. En uppföljning med specialinriktningar (öppen linje-ledare, programledarkurs, gängbearbetare och hobbyklubbar) är planerade till hösten.

Filmskötarkurser

— utbildning i skötsel och handhavande av 16 mm ljudfilmsprojektorer: kurs nr 1: den 8, 9 och 15 februari kurs nr 2: den 22, 23 och 29 mars.

Kurs i audio-visuella och tekniska hjälpmedel

— handledning i användandet av tekniska och audio-visuella hjälpmedel i ungdomsarbetet. Hålles den 8, 9 mars.

Idrottsledarkurs

— för ungdomsgårdarnas idrottsledare. Planeras till ett veckoslut i april.

